

ГРУДОЧКА ЗЕМЛІ

Ще в дитинстві я ходив у трави,
в гомінливі трепетні ліси,
де дуби мовчали величаво
у краплинах ранньої роси.

Бігла стежка в далеч і губилась,
а мені у безтурботні дні
назавжди, навіки полюбилися
ніжні і замріяні пісні.

Ті пісні мене найперше вчили
поважати труд людський і піт,
шанувать Вітчизну мою милу,
бо вона одна на цілий світ.

З нею я ділити завжди буду
радощі, турботи і жалі,
бо у мене стукотить у грудях
грудочка любимої землі.

Василь Симоненко

ВСТАВАЙ, УКРАЇНО!

(уривок)

Вставай, Україно! Скінчився твій ад!
Шумлять синьо-золоті прапори.
Вперед, українці! Ні кроку назад, -
Женіть з України диктаторський лад,
Женіть страшну нужду і горе!

Європа з'єдналась в культурний союз,
Шануючи кожну людину:
Мій славний народе, не будь боягуз!
Злізай з того воза, що в багнах загруз,
В Європу впровадь Україну!

Вже тисячу років хрест й тризуб блистять
У сяйві Святої Покрови:
Вставай, Україно, твій стяг лопотить!
І голос народний, як буря, гримить,
Об'єднаний вузлом любови.

ЙШЛИ СЕЛОМ

Йшли селом, йшли селом партизани,
По землі, українській невольній землі.
І у кожного зброя була за плечами,
І у кожного смуток і біль на чолі.

Біль і смуток за всю Україну
І за спалені села, за зрубаний сад.
За ту пісню, що чули колись солов'їну,
Але їм вже не було дороги назад.

Бо дорога назад - то неволя,
І ховатися в лісі не будемо ми.
Ми підемо вперед і здобудемо волю.
України своєї ми вірні сини.

Хтось з них пісню почав, і вона пролунала
На всі гори, долини, на весь рідний край.
Щоби знали усі - Україна повстала,
Ти лети, наша пісне, аж за небокрай.

І не всі повернулися з бою додому.
І не всіх дочекається рідна сім'я.
Пам'ятайте ж ви їх, пам'ятайте такими,
Пам'ятай їх завжди, українська земля.

ПОБАЧЕННЯ З ЛЕМКІВЩИНОЮ

(уривок)

Веселі потічки. Величні вершини.
Свище дорога, як замах меча.
Рідна й далека моя Лемківщина
Вигнанця-сина із гір зустріча.

Розкидані лемки, як цвіт різнотрав'я,
Лиш смуток облуди в душі ожива.
Велика Вкраїна взяла не в обійми —
Сама ж бо в обіймах-заковах була.

Спасибі Канаді, Бразилії, Штатам —
Зросла Лемківщина у них в чужині...
І лем Україні, своїй, ріднохатній,
Байдужі були твої дочки й сини.

Пустинна без лемків моя Лемківщина.
Чи двір, чи могилу — нелегко знайти.
І церква, що роду свята берегиня,
Здіймає до неба не наші хрести...

..Ридали потічки, волали вершини,
Як злочин чинили тирані-мужі,
Вирвали лемків із гір Лемковини, —
Тільки не вирвали гори із душі.

Тож ти, Лемківщино, не туж сиротливо —
Живе Україна, а кривда — в ганьбі.
І лемки, як діти твої незрадливі,
Плекатимуть вірність Вкраїні й тобі.

Василь Ковальчук

МОЯ ВІТЧИЗНА-УКРАЇНА

(уривок)

Коли мене отут, на чужині,
Спитають, де моя вітчизна? —
Я відповім: отам, удалині,
Де хмари землю вкрили грізно.

Мов у вінку із квітів запашних,
Лежить, як писанка, країна,—
Земля хоробрих прадідів моїх,
Моя вітчизна — Україна.

Колись давно, пізніш в новітній час
Наш люд ішов рішучим змагом
Проти загарбників хижацьких мас —
Червоних, білих, з чорним стягом.

І кожний раз нескорений народ
Безстрашно йшов у бій кривавий,
Геть відбивав полки чужих заброд
Й підносив знамено Держави!

Коли мене отут, на чужині,
Спитають, де моя країна? —
Я відповім: в далекій стороні,
До болю близька — Україна!

*Клавдія Рошка
Аделяіда, Австралія*

Я ЩЕ МАЛЕНЬКИЙ БУВ

Як ще маленький був у пеленках,
Як янгол Божий станув наді мною,
Мов лицар із мечем грізним в руках,
Та з золотоголосою трубою.

І усміхнувшись любо, дав мені
Сурму, і Божу іскру в душу вдунув,
А потім засіяв в небесному вогні —
І полились, мов спів по віщих струнах,
Святі слова:

— Як виростеш, іди між свій народ
І грай йому, буди, хай рве кайдани!
Сурми, співай, хоч в кігтях перешкод,
Хай Україна з мертвих гордо встане!

Я пам'ятаю ті святі слова
Й бадьоро йду із Божою сурмою,
І граю мужньо: Лицарю, вставай!
Вітчизна у вогні! Іди до бою!

Навіки проклятий нехай засне в ярмі,
Кого моя грімка сурма не збудить!
Вставайте! Пути рвіть, раби німі,
Хай голос ваш почує світ — ви ж: люди!

НА УКРАЇНІ ЯСНА ЗОРЯ

(уривок)

На Україні ясна зоря
Зійшла з-за моря— "Щасть Боже"!
Ясним промінням тьму просвітила,
Людей збудила— "Дай Боже"!

На Україні красна невіста
Якби Пречиста —"Щасть Боже"!—
На руках носить красне дитячко,
Як соколятко — "Дай Боже"!

Тота невіста, треба нам знати,—
"Вкраїна Мати"—"Щасть Боже"!
А на руках їй красна дитина,
То "Січ" єдина— "Дай Боже"!

— Ой світи, світи, ясная зоре,
Вкраїнська доле —"Щасть Боже"!—
На Україні вже не погасни,
Волю принеси — "Дай Боже"!

Щоб Україна вільна зростала,
Лиха не знала — "Щасть Боже"!—
А усі люди щасливі були,
"Много літ" жили — "Дай Боже"!

Іван Дмитренко